

Motion till riksdagen

1988/89:So321

av Karin Söder m. fl. (c, m, fp, mp)

Det statliga stödet till pensionärsorganisationerna

Pensionärsorganisationerna åtnjuter statligt stöd för sin verksamhet. Fördelningen av anslagna medel sker över socialdepartementet. Fördelningen av anslaget är enligt vår mening anmärkningsvärt. Det statliga anslaget till PRO uppgår f. n. till 3,40 kr per medlem, medan SPF bara får 2,60 kr för sina medlemmar. Denna orättvisa fördelning — som förekommit under många år — togs 1987 upp i motionen 1986/87:So268 av Nils G Åsling m. fl. (c, m, fp).

I socialutskottets betänkande 1986/87:29 framhölls bl. a.:

Anslagen till PRO och SPF har räknats upp med en viss procent varje år. Relationen mellan anslagen till resp organisation har dock varit oförändrad och hänsyn har inte tagits till att SPF kraftigt ökat sitt medlemstal.

Betänkandet slutade med:

Utskottet utgår från att samtliga pensionärsorganisationer som kommer i fråga för bidrag kommer att få en likvärdig behandling. Utskottet avstyrker med hänvisning härtill motion So268 (c, m, fp).

Utskottsrepresentanterna för de partier som stod bakom motionen ansåg att betänkandet skulle haft följande avslutning: "Utskottet delar motionärernas uppfattning att den nuvarande fördelningen av bidrag till pensionärsorganisationerna är uppenbart orättvis. Vid fördelningen av bidraget bör regeringen i fortsättningen utgå från de aktuella organisationernas medlemstal. Vad utskottet här anfört med anledning av motion So268 (c, m, fp) bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna."

Med hänsyn till att även utskotts- och riksdagsmajoriteten stod bakom uttalandet att "utskottet utgår från att samtliga pensionärsorganisationer som kommer i fråga för bidrag kommer att få en likvärdig behandling" var vi inställda på en rättvisare fördelning av anslaget. Anslaget räknades upp med 101 000 kronor. Vissa skrivningar i fjolårets budgetproposition tydde också på att förändringar skulle ske.

I propositionen framhölls bl. a. att "avsikten är också att göra en viss omläggning av bidragssystemet så att bidraget till en organisation påverkas av förändringar i medlemsantalet". Den redovisning som riksdagen fick om bidragskonstruktionen var dock mycket oklar, vilket framgår av följande avsnitt i propositionen:

Bidrag föreslås utgå i form av grundbidrag och för organisation med fler än 75 000 medlemmar även i form av rörligt bidrag. Till organisation med högst 75 000 medlemmar föreslås halvt grundbidrag och vid fler medlemmar helt grundbidrag. Det rörliga bidraget föreslås utgå i intervallet 75 000—150 000 medlemmar med 5 kr/medlem, i intervallet 150 000—

300 000 medlemmar med 4 kr/medlem, i intervallet 300 000—450 000 medlemmar med 3 kr/medlem samt med 2 kr/medlem för medlemmar utöver 450 000.

Mot. 1988/89
So321

Vad som är oklart och vilseledande i denna skrivning är att det inte sägs något om grundbidragets storlek. Den orättvisa fördelningen beror på att för de första 75 000 medlemmarna utgår endast 80 000 kr, dvs bara drygt 1 krona per medlem. I intervallet 75 000—150 000 är bidraget 5 kronor och blir för dessa 75 000 medlemmar 375 000 kronor. Detta är en synnerligen uppseendeväckande konstruktion, som inte kan skapa den likvärdiga behandling som riksdagen 1987 uttalade sig för.

Grundbidraget måste avse att täcka kostnader som är i stort sett desamma oavsett organisationernas storlek. En rimlig fördelning vore då att man fastställer ett grundbidrag och fördelar återstoden av anslaget i relation till organisationernas medlemstal per den 31 december 1988.

Hemställen

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi

att riksdagen uppdrar åt regeringen att fördela bidragen till pensionärsorganisationerna enligt ovan angivna principer.

Stockholm den 25 januari 1989

Karin Söder (c)

Barbro Sandberg (fp)

Filip Fridolfsson (m)

Anna Horn af Rantzien (mp)